

vide, hvad den i den Henseende trænger til for at skaffe Samfundet Sikkerhed og Ro.

Justitsministeren: Det har naturligvis glædet mig særdeles at høre fra flere Sider udtalt, hvormeget man ønsker denne Sags hurtige Fremme, hvormeget man ønsker, at den uden store Vanskeligheder skal kunne gjenneføres. Dette Ønske deler jeg, deler Regjeringen naturligvis i fuldeste Maade, og dette er ogsaa Grunden til, at jeg skal afholde mig fra at gaae ind paa mange Ting, som jeg i og for sig kunde fristes til at svare paa, men som dog maaskee vilde bringe Sagen ud fra det Grundlag, hvorpaa den egentlig bør hvile. Først skal jeg tillade mig en enkelt Bemærkning med Hensyn til et Punkt, som er fremhævet af de to ærede sidste Taler. De have begge, troer jeg, begaaet en lille Feil, hvortil den ærede sidste Taler blev forledet af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel). Slutningen af § 72 i nærværende Lovudkast er ikke nogen ny Bestemmelse, den fandtes i § 78 i det tidligere Lovudkast, og jeg troer egentlig ikke, at der fra nogen Side er fremfat nogen Indvending mod den. Derimod er ganske vist § 73, som den staaer her, en ny Bestemmelse, og den er affattet i almindelige Udtryk, som jeg allerede tillod mig at antyde ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, netop fordi man meente at ville ramme de Tilfælde, der ikke ligefrem kunde henføres under nogen af de foregaaende Paragrapher, der tale om at sætte sig i Forbindelse med fremmede Regjeringer; men den forbryderste Hensigt, der her omhandles, er ganske den samme som i den foregaaende Paragraph og som den, der fandtes i den gamle § 79, nemlig den at ville fremkalde fjendtlige Forholdsregler imod den danske Stat eller en uberettiget Indblanden i dens Anliggender. Hvorvidt enkelte Handlinger maatte kunne indbrages derunder, eller hvorvidt de efter deres hele Character som criminelt forbryderste komme ind under en anden Paragraph, ville selvfølgelig Domstolene have at afgjøre, og jeg skal ikke tillade mig at udtale nogen Mening om, hvorvidt noget af de af den sidste ærede Taler nævnte Exempler komme ind under denne Paragraph. Det er min Overbe-

vijsning, at dens Bestemmelser ville være tilstrækkelige til at ramme alle de Tilfælde, hvor en virkelig Forbrydelse imod Staten foreligger.

Det store Spørgsmaal, der er blevet reist, og som jeg vel kunde formode vilde komme frem under denne Behandling, nemlig angaaende Dødsstraffens Afstæffelse, skal jeg heller ikke her indlade mig nærmere paa, saameget mindre som det er bebudet, at Spørgsmaalet vil komme frem igjen under Sagens følgende Behandling. Kun skal jeg henholde mig til den Betragtning, der er gjort gjældende af et Par ærede Talere, at hvad det kommer an paa her, er at see hen til Statens hele Udvikling og Stilling, at see hen til, hvorvidt Dødsstraffens Afstæffelse stemmer med Folkets Tænkemaade og Sæder og med Hensynet til Statsikkerheden. Jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at dette Hensyn tillod en Afstæffelse af Dødsstraffen nu; men jeg skal dog tillade mig at gjøre de Herrer, der tale saa ivrigt derfor, opmærksomme paa, at der, eftersom Lovudkastet er affattet, ganske vist findes en Vej, der om en ikke lang Tid vil kunne føre til dette Maal, hvis virkelig Stemningen skulde blive for det, og det blev en almindelig Anskuelse, at Anvendelse af Dødsstraf er uretfærdig og utillabelig. Det er den Bestemmelse, der er paaanført af den ærede sidste Taler, at Straf af Tugthusarbejde er sat alternativt ved Siden af Livsstraf i alle Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Livsstraf. Jeg skal gjerne strax indtaler mig, men jeg har givet efter for den Umstændighed, at den var optagen i det andet Thing og tiltraadt af den forrige Justitsminister. Jeg anseer heller ikke Spørgsmaalet for saa vigtigt, at jeg absolut skulde gjøre en anden Mening gjældende, men der er ganske vist mange Grunde, der kunne anses imod at sætte disse to Straffearter alternativt, ikke dog fordi jeg troer, at Domstolene kerbed skulde fristes til at udøve nogen Venaadningsret, men fordi, naar disse Straffe saaledes staae alternativt, Udviklingen af Retsbevidstheden vil kunne føre til, at Domstolene ikke anvende Dødsstraffen, naar den findes utilstedelig i Folkets Retsbevidsthed. Forøvrigt er det min Over-